

[Jens Møller]

nok ikke tanken, det er der nok ingen der for alvor ønsker.

Vil man føre en realistisk politik, må det gælde om at sætte erhvervslivet i stand til at producere mere, for kun derigennem kan der blive basis for den reallønsfremgang, som vi alle – også fagforeningerne – kan være interesseret i. Dette har regeringen tilsyneladende indset, og den skal ikke klandres for, at den således har sat den langsigtede, reelle løsning af problemerne over de kortsigtede lapperier, der blot vil gøre forholdene endnu værre, end de i forvejen er. Det ville være glædeligt, om også samtlige faglige ledere ville erkende dette og vedkende sig det over for deres medlemmer, så deres mange smukke ord om at få folk i beskæftigelse også ville vise sig i deres gerninger.

Indkomspolitik er naturligvis ikke et mål i sig selv. Hvis den skal virke efter hensigten, må den være en del af et internationalt samarbejde, i hvert fald et samarbejde mellem industrinationerne. Det er derfor vigtigt, at regeringen også i sit arbejde i disse internationale organer, f. eks. inden for EF, tager denne sag op for alvor og gør noget ved den. Hovedformålet må nemlig være, at der skabes balance mellem landene, og det vil sige, at de lande, der har overskud på betalingsbalancen, som altså producerer mere, end de forbruger, må skaffe sig et større forbrug, medens de lande, som f. eks. Danmark, der har underskud på betalingsbalancen, altså forbruger mere, end de producerer, må holde igen med forbruget, så der kan blive balance. Kun derigennem kan vi komme videre frem med en virkelig produktionsstigning til gavn for os alle.

Jeg vil gerne tilføje her, at denne indkomspolitik naturligvis også bør være effektiv, og det er vel en af de ting, der har skadet tanken mest i den tid, der er gået, at den har været effektiv over for visse grupper i befolkningen, visse fastlønnede grupper, medens den i høj grad har været diskutabel i andre grupper, hvor man har haft bevægelige lønsystemer o. lign. og derfor har haft muligheder for at skaffe sig større indkomster på forskellig måde. Det må derfor være regeringens klare opgave i den kommende tid, hvis indkomspolitikken skal gennemføres – og det skal den – at sørge for, at den bliver effektiv, at den kommer til at omfatte alle former for indkomster.

Det var interessant at høre statsministeren tale om, at man ville forslå ændringer i dagpengeloven for at hindre, at denne bliver misbrugt. Allerede for godt et år siden påviste vi fra kristeligt folkepartis side, at et sådant misbrug fandt sted, men dengang blev det særdeles ilde modtaget fra mange sider, bl. a. fra socialdemokratiets side, og kristeligt folkeparti blev udelukket fra forskellige forhandlinger, fordi vi havde vovet at nævne den slags ting og måtte stå for en meget, meget voldsom kritik.

Det kan naturligvis kun glæde os, at socialdemokratiet og statsministeren nu har erkendt, at der finder et vist misbrug sted, og er indstillet på at ændre loven, så misbrug hindres, så vidt det nu kan lade sig gøre. Vi er spændt på at se de ændringsforslag, der kommer, og håber, det er noget, der virkelig kan blive effektivt, så de arbejdsøgende kan blive fri for den mistæneliggørelse, de er ude for fra mange sider i dette land.

Statsministerens tale i tirsdags bragte heller ikke meget nyt om kulturpolitikken. Dette understreger, hvad der har været vores frygt, at SV-regeringens periode vil blive en slags kulturpause, fordi man jo kun vil kunne gennemføre, hvad man allerede har besluttet – og det er som sagt ikke meget – foruden det, S og V i øvrigt kan blive enige om, og det er spørgsmålet, om det er ret meget.

Man har aftalt nogle ting med hensyn til skolen, f. eks. angående prøverne. Men hvad det egentlig går ud på, ved vi endnu ikke. Vi mener, at minimum i hvert fald må være, at der bliver prøver på to niveauer, sådan at eleverne kan blive prøvet ud fra det pensum, de har gennemgået, ud fra det, de har lært, og ikke ud fra det, nogle andre elever har lært.

Vi har hørt visse ting om, at timetallet i historie og idræt skal øges noget, og det ser vi meget gerne, det er vi meget positive over for. Vi så også gerne, at andre fag kom med her, f. eks. kristendomsundskab. Men vi ved i øvrigt ikke meget om, hvad der ligger i aftalen, hvordan man vil gøre det, hvordan man vil skaffe penge til disse ekstra timer, om man vil skære ned andre steder. Ligger der f. eks. mere i dem, end der allerede er aftalt i undervisningsudvalget, før regeringen blev dannet, og hvis der gør det, hvad da?

Men der er også en lang række andre områder, som dårlig nok er blevet nævnt.